

Ő ELVÉGZETT ÉRTÜNK MINDENT

2013. május 12.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Köszönjük Szabó Sándornak és a gyönyörű csapatának a dicséret szolgálatát. Köszönjük Istennek a mai csodálatos napot. A mai napra a dicsérő csapatnak nem sok ideje maradt, hogy gyakoroljanak, de gyönyörű volt a dicséret. A legfontosabb dolog a kenet rajta. Az első dalnál, amit lassú tempóban elénekeltetek, jött a gyógyító kenet a jobb fülben.

Talán nem értik sokan, hogy az emberek a *szolgálati hivatalaik*at is kenetek által foglalják el. A Szent Szellem gyógyító keneteket ad a megnyilvánulásaiban a gyógyulásokra. Most például a jobb combban húzódik végig egy gyógyulási folyamat.

A prédikátorokat, a szolgálókat, az énekeseket, a dicsérőket követik a *gyógyító kenetek*. Azt hiszem, ez a dicsérő csapat megtalálta a vezetőjét ma. Javaslom, hogy maradjatok együtt, és így dicséritek együtt az Urat.

A dicséret vezetői mind *felkentek* a dicséretre, és itt olyan kiváló csapat jött egybe, hogy mindannyian professzionális zenészek vagytok. És az Úr akarja használni a *kincseit*, és elő akarja hozni az áldásait.

Az evangelizációs munkában érezhető az a változás, amely abban áll, hogy a gyülekezet minden tagját *szeretné az Úr bevonni* a munkába, a hívőket magukat is. A pásztorkonferencián fogom elmagyarázni ezt részleteiben.

Az evangélista pedig örvendezhet ebben, mert így több és több gyülekezet jön majd elő, és több helyen tudunk evangelizálni, mint valaha eddig. Azt a látást, amit kaptam, el fogom nektek magyarázni.

A közelgő alkalmaink: május 15-én szerdán, 13 órakor Szentgotthárdon tartunk egy evangelizációt, ez egy első alkalom lesz, ezért nagyon izgatott a szívünk. A Művelődési Házban leszünk.

Hazafelé jövet pedig Devecsernél is megállunk, a Deák téren szabadtéri evangelizációt tartunk 16 óra 30-kor. Május 30-án Pácínra is megyünk, ami a szlovák határ közelében van, a Művelődési Házban leszünk.

Az Úr jelezte már, hogy ezen a környéken június 5-én még további munkákat fogunk folytatni, még nincsenek lerögzítve a helyek, de oda visszamegyünk összevont erővel, ez már biztos. Június 5-én lesz ez, 3-4 evangelizációt szeretnénk felfűzni azon a napon.

Az Úr ezt az *intenzív*, erőteljes munkát rendeli most. A működő gyülekezeteknek is a pásztoraikkal a fő feladata az lesz a közeljövőben, hogy további *gyülekezeteket plántáljanak* el a környéken, és erre most részleteiben nem térek ki. De az Úr rávilágított erre, és el fogom mondani a mikéntjét ennek.

A látásunkat meg kell változtatnunk, az idők végén másként lesznek a munkák. Mindenki örvendezni fog benne. A legjobb védekezés a támadás, mondják. Egy katonai iskolában megtanítják ezt. És ahelyett, hogy szűkítjük a köreinket, még jobban összezárkózunk. Ki kell lépni, és ki kell terjeszkedni az ellenség táborára. Hallelúja!

A múlt héten azt a témát érintettük, hogy a *betegségek nem Istentől* vannak. Elkezdjük a heti tanításunkat. A második pont, amit ma szeretnék érinteni, egy kicsit másként fogjuk megközelíteni.

Az első, amit az ördög szeret megemlíteni, amikor hamis tünetek jelennek meg a testünkben, hogy valami titkos, rejtett bűn lapul az életünkben. Ez az ördögnek a legnagyobb hazugsága. (Ján. 8,44)

Elkezdjük a múltkor taglalni, hogy milyen *akadályok* létezhetnek a gyógyulásunk útján: 7-8 ilyen útakadályt lehetne említeni. Ezek mindegyike az Ószövetségből, illetve a *törvényből* képes előbukkanni.

Tudni kell, hogy Ábrahám 430 évvel a törvény előtt élt, és egy *jó életet* élt. Mi pedig az Újszövetségben *újjászületett* szellemmel, a szívünkben az *örök élettel* vagyunk megáldva. És a törvénykövekbe írt parancsolatok nélkül éljük az életünket. Belénk teremtette az Úr az Ő parancsolatait.

Ha az ember valahol az úton méreggel lett *megmérgezve*, akkor arra az orvoslás, nem a további méreganyag bevitel. Ugyanis, ha visszakanyarodnánk a törvényhez, csak ez történne velünk, még több mérget vennénk be magunkba. Megmérgeznénk magunkat még inkább.

A *törvény nélkül* élni az nem azt jelenti, hogy egy *fékezhetetlen életet* élünk. A keresztények és a pünkösdiek el sem tudják képzelni, amikor azt mondjuk, hogy a törvény nélkül élünk.

Amikor a háború teljes közepén Dél-Libanonba kerültem, egy keresztény rádióállomást hoztunk létre, ott sem voltak törvények. Háború lévén nem volt rendőrség, aki leállított volna, ha túlhaladtad a sebességet. Tehát szabadok voltunk mindenfajta előírástól, rendelkezéstől, törvénytől. Mindenki szabadon tehetett, amit akart. Visszakanyarodva a tanításra.

Úgy gondolom, hogy sokan egyszerűen *nem hajlandóak* megemészteni, bevenni ezt az igazságot, pont az ellenkezőjét hirdetik. A bűnnek az ereje a törvény, és nem arra adta Isten a törvényt, hogy bárkit is megigazítson. Most pedig egy *új Főpapunk* van. Ezt a mai napon részleteiben fogjuk taglalni.

ÉSAIÁS 53,4–5.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Istentől.

Vagyis ez egy olyan munka volt, ami a *keresztén elvégeztetett*. Mivel Ő elviselte a betegségeinket, ezért nekünk ezt már nem kell eltűrnünk. Az Újszövetségben már megparancsoltatott nekünk, hogy *álljunk ellen* az ördögnek. Az imádságról semmit nem olvasol a törvény alatt. Semmit! Az Újszövetség alatt élünk, és itt van mindenféle imádságról szó.

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

Vagyis a vétkeinket, a bűneinket, mindent, ami *büntetésként* minket illetett volna, Ő mindazt *elvitte*. Ezért használjuk mindig azt az igesort, hogy hadd mondja a gyenge, hogy *erős vagyok*. Hadd mondja a szegény, hogy gazdag vagyok. És hadd mondja a beteg azt, hogy az Ő sebeivel *meggyógyultam*.

Ezért szabad vagyok mindezekről, és megigazult vagyok, mert Krisztus Jézusban Isten *igazzá tett* engem. Zsidó levélre térünk, kicsit másfajta megközelítésben, mint eddig. Azért, hogy talán ezen az úton jobban megvilágosodtok, és megértést vesztek.

ZSIDÓ 6,20.

20. Ahová előfutárként bement érettünk Jézus, aki örökkévaló főpap lett Melkisédek rendje szerint.

Főpapunk lett, mégpedig a Melkisédek rendje szerint, és nem a törvény szerint, nem az Ároni rend szerint. És a 7,1–12 verséig olvasva majd meg fogjuk látni, hogy az Ige itt arról magyaráz, hogy mivel Jézus nem az ároni és lévi rend szerint való főpap, hanem egy más rend szerint való, ezért a törvénynek is meg kellett *változni* a főpappal együtt. A törvény előtt megvolt már a Melkisédek féle rend, amely szerint való Főpapunk lett az Úr nekünk.

A törvény azért adatott Isten szemében, hogy megmutassa az embernek, hogy alapvetően mennyire rossz, és hogy *szüksége* van ezért egy *Üdvözítőre*. Senki nem volt képes a törvényt teljességében megtartani, csak egyedül a második Ádám, a Jézus Krisztus.

A zsidó népre úgy kerülhetett Isten *áldása*, hogy miután megszegték a törvényeket, *áldozatokat* kellett bemutatniuk. És miután az áldozatokat bemutatták, Isten képes volt megáldani őket. Nekünk is megvan az *áldozatunk*, az egyszer és mindenkorra való áldozat. A Jézus Krisztus *kiontott vére* által van a mi váltságunk.

Ez ebben a fejezetben olvasható. Pál itt *zsidóknak szól*, nem keresztényeknek. Meghaltunk Ővele, és feltámadtunk Ővele, az Úr Jézussal.

ZSIDÓ 7,1–12.

- 1. Mert ez a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahám elé ment, és őt megáldotta,**
- 2. Akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből, akinek neve először azt jelenti: igazság királya, azután pedig Sálem királya, azaz békeesség királya is.**
- 3. Apa nélkül, anya nélkül, nemzetség nélkül való; sem napjainak kezdete, sem életének vége nincs, de hasonlóvá tétetvén az Isten Fiához, pap marad mindörökké.**
- 4. Gondoljátok csak el, mily nagynak kell lennie, ha Ábrahám, a pátriárka tizedet is adott neki a zsákmányból.**
- 5. És bár azoknak, akik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatuk van, hogy törvény szerint tizedet szedjenek a néptől, azaz a saját atyafiaiktól, jöllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak.**
- 6. De az, akinek nemzetsége nem azok közül való, tizedet vett Ábrahámtól, és az ígéreték birtokosát megáldotta,**
- 7. Pedig minden ellenmondás nélkül való, hogy a nagyobb áldja meg a kisebbet.**
- 8. És itt halandó emberek szednek tizedet, ott ellenben az, akiről bizonyosságot tesznek, hogy él:**

9. És úgyszólván, Ábrahámmon keresztül a tizedszedő Lévi is tizedet adott,
 10. Mert ő még atyja ágyékában volt, amikor az Melkisédek elébe ment.
 11. Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a levitai papság által, mert a nép ez alatt kapta a törvényt, mi szükség volna akkor arra, hogy más pap támadjon a Melkisédek rendje szerint, akit nem az Áron rendje szerint neveznek?
 12. Mert a papság megváltozásával szükségképpen megváltozik a törvény is.

Azért kell, hogy a törvényben is *változás* lépjen be, mert a mi papunk, az nem a levitai papságból való, hanem egy másik rendből való Főpapunk lett. Ha a törvény szerint való papsághoz tartoznánk, a levitai és az ároni papi szolgálatnak kellene mai is folynia. De nem kell, mert *megváltozott, új Főpapunk lett, és így lettünk szabadok a törvénytől*. Egy teljesen új szövetségnek a részesei lettünk, és így az Ószövetség pedig elenyészett.

Két papságról olvashattunk, a levitai és az újszövetségi papságról. Az *Ószövetségben*, a *papságnak* is meg volt a maga része és feladata, és megvolt *Istennek* is a maga része, és a maga feladata.

Az *Újszövetségben* másként van. *Istennek* megvan a maga része, az *embernek* pedig az a része, hogy *hálát* adjon, hogy Jézus mindezt *már elvégezte* értünk. Mi az ember része az Újszövetségben? Hálaadások. Hallelúja! Az Úr mindezt elvégezte értünk.

Ábrahám, miután legyőzte az ellenséges királyokat, találkozott a főpapjával. A főpap mit hozott elébe? Kenyeret és bort. Az első szó, ami a pap szájából elhangzott, hogy „*áldott legyen*”.

Az *ároni* papság alatt másként volt: ha valaki *engedelmes* volt a törvénynek, akkor áldás szállt rá, ha *engedetlen* volt a törvénynek, akkor az átkok fenyegették. *Melkisédek* rendje szerinti papságban, a pap szájából *csak áldás* száll!

Jézus *főpapunk* pedig nem az ároni papság ágáról lett pap nekünk, hanem a *Melkisédek* rendje szerint jött, ahol nincsenek átkok, csak *kizárólag áldások* léteznek. *Jézusnak* megvan az Ő része ebben, és a *mi* részünk is megvan ebben. A világnak ez egy idegen Evangélium, nem is ismerik.

A tehén gyomra olyan, hogy 4 gyomra is van. Az első gyomorból feljön újra, amit evett, és újra meg kell rágnia, és újra le kell nyelnie, és újra emésztési szakaszba kerül az étel. Kérődzik.

Ugyanígy, a pásztoraink, ha nem emésztik meg, amit hallanak, akkor szinte elvesztetté válnak, mert a *kijelentéssel* haladni kell, lépést kell tartani. Időzni kell vele, *emészteni* kell, mert nem akadémikus elme számára van ez a tudás. Számomra ez tiszta és világos.

Világon a gyülekezeti Testben az a *probléma*, hogy állandóan az Ószövetségben gondolkodnak, és az Ószövetségben élnek, és ott próbálnak az *értelem* szintjén tájékozódni. Pál ismerte a törvényt, a farizeusoknak legmagasabb rendje szerint való volt. Tanították a törvényt.

A kicsi koruktól kezdve tanulmányozták a törvényt. Ilyenkor nem is foglalkoztak semmi mással, sem a tudományokkal, sem a matematikával, csak a törvényt tanulták. Izraelben ma is lehet látni az ilyen vallásosokat, hogy kisgyerekeket is így nevelnek. Az iskolában csak a törvényt tanítják nekik.

1MÓZES 14,18–20.

18. Melkisédek pedig Sálem királya, kenyeret és bort hozott; ő pedig a Magasságos Istennek papja volt.

19. És megáldá őt, és monda: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, aki birtokolja az eget és a földet.

20. Áldott a Magasságos Isten, aki kezédbe adta ellenségeidet. És Ábrám tizedet ada néki mindenből.

A *Melkisédek* rendbeli pap csak *áldást* szólt, és a válasz rá annak a részéből, aki az áldást kapja, a *hálaadás* volt. Ugyanígy a *tized* is, nem a törvényből kell, hogy fakadjon, és így nincs arra valószínűség, hogyha az ember nem fizet tizedet, akkor majd átok alá kerülne.

Csak egy *hálaadást* fejez ki a szívünk, és egy lehetőséget, hogy megköszönjük Istennek, hogy mindaz, amink van, *Tőle jött* az életünkbe, és ezért hálát adunk neki. Egy *hálaadó tized* az Úrnak.

Ábrahám hálaadásokkal ment a főpapja elé, és így tizedet fizetett mindenből. Nekünk, a Jézus Krisztusunk, a Melkisédek rendje szerinti Főpapunk, és ugyanígy mi is a *tizedet* a hálaadásunkból, a *hálánk kifejezéseként* adjuk az Úrnak.

Az Úrnak áldása, az gazdagít meg! – ugye mondja a Biblia. Vagyis hálaadásokkal és *nagy hálával* a szívünkben kell az Úr elé járulni. Amikor az alkalmakra megyek, nagyon sokszor a 29. Zsoltár köszön a szívemben, az 1. vers.

ZSOLTÁR 29,1.

1. Adjatok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok az Úrnak dicsőséget és hatalmat!

Minket a *hatalmasoknak* hív, a fejedelmek fiainak.

ZSIDÓ 7,11.

11. Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a lévitai papság által, mert a nép...

Tehát, nem volt lehetséges a tökéletességet elérni a levitai papság által, a törvény által, mert a *törvény* által jött az ember életébe a *bűn ismerete*. A kárhoztatás, a szégyenérzet lépett be az ember életébe azáltal, hogy a törvény alá került.

Ha a törvény által el lehetett volna jutni a tökéletességre, akkor vajon miért lett volna szükség arra, hogy egy másik rend szerinti főpap jöjjön az életünkbe? Miért lett volna szükség akkor egy új főpapra?

A *tökéletesség* nem azt jelenti, hogy egy bűn nélküli tökéletesség van az életünkben. Engedjük meg, hogy a Biblia sorai magyarázzák magát a Bibliát. Így nézzük meg:

ZSIDÓ 9,9.

9. Amely példázat arra az időre, amikor olyan ajándékokat és áldozatokat mutattak be, amelyek nem képesek lelkiismeretében tökéletessé tenni a szolgálattelvőt.

A lelkiismeret tekintetében szól ez a tökéletesség. Ha tehát a tökéletesség elérhető volna a lévitai papság által, ez a tökéletesség a lelkiismeretünk tökéletessé tételére utal, hogy a *lelkiismeretünk* a törvény alatt nem volt tökéletes. Nem volt tökéletes a lelkiismeretünk.

A lelkiismeret nem élvezhette a *bűntudatmentességet*, mert mindig a kárhoztatás és a bűntudat terhe volt az emberen a törvény alatt. A levitai papság alatt, a *törvény alatt* az ember *bűntudat alatt* élt. Ha az embert bűntudat terheli, akkor a lelkiismerete nem tökéletes. Ugye? Akkor az elménk nem Biblia tudatú, így is mondhatnánk. *A lelkiismeretünket tökéletessé tenni kizárólag egyedül a Jézus vére tudja!*

Addig az embernek el van pecsételve a lelkiismerete. Erről beszél, erről a bűnnel megbélyegzett lelkiismeretről az Ige:

1TIMÓTHEUS 4,2.

2. Hazug beszédűek képmutatása által, kik meg vannak bélyegezve a saját lelkiismeretükben.

Egy *holt lelkiismeretük* van. Egy olyan lelkiismereti állapot, amelyben a *hit nem képes* működni. Nem hoz áldást a számunkra, mert nem képes Istennek az ígéreteit valóságra váltani. A bűntudat az egy *gonosz lelkiismeret*.

Egy baptista emberrel találkoztam egyszer a reptéren, és beszélgettünk egy kicsit. Mondta, hogy az Államokba disszidált, és nagyon maga alatt volt. Mondta, hogy a magyarok számára nincs remény, hogy micsoda bűnben élnek az emberek. 15 percig kellett őt hallgatnom, és mondtam magamban, hogy ez aztán...

Mit mondtam neki? Én hiszek a *megbocsátásban*! Erre ledöbbsent. Azt mondta, hogy én is, persze. De amit a szájából hallottam, az nem a páli Evangélium volt, és nem a Jézus vérenek a váltsága, hanem a törvény alatt beszélt. Itt van például a...

ZSIDÓ 10,22.

22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;

Ez a *meghintés*, már az Ószövetségben is megtalálható. A papnak feladata volt a vérrel való meghintés. Ugyanez történt a mi szívünkkel is. A mi Főpapunk végezte ezt el, és így lettünk *mentesek* a rossz lelkiismerettől.

Az az igaz hit kell, hogy bennünk legyen, hogy a Jézus *vérenek meghintése* által *megszabadultunk* a bűntudattól, a kárhoztatástól, és hogy *igaz szívvel*, hitnek teljességével vagyunk képesek odamenni.

Akkor nem vagyunk képesek bátran odajárulni Isten trónja elé, ha közben gonosz a lelkiismeretünk. Mert az ember nem szerezte még meg azt az ismeretet, hogy a *szent vér örökre megtisztította* a lelkiismeretét.

Az ember képes a *bűn cselekedetét* elkövetni ennek ellenére, hogyha az *ó ember* holt cselekedeteit cselekszi sorban. Nem két emberi természet lakik ilyenkor bennünk, csak a bűn természetének *megengeded*, hogy uralkodjon feletted, és megcselekszed azokat. És ez gonosz lelkiismeretet táplál benned.

Addig, amíg meg nem szabadulsz ettől a megbélyegzett bűntudat-teljes lelkiismerettől, amíg ilyen *megbélyegzett* a lelkiismereted, addig nem is *gondolkodsz* másról igazán, csak azokról a bűnökről, amik terhelik a lelked. Csak azon gondolkodsz, hogy mi az, amit *te* tudnál tenni a te saját cselekedeteid erejéből, a törvény erejéből, hogy kikerülj ebből a bűntudatból.

Bibliaiskola első félévében – az Úr most hozta az emlékezetembe –, sok olyan embert, diákot hozott a környezetembe, közelembe, akiket mind az öngyilkosság gondolata foglalkoztatott. Amikor a bibliaiskolában ötöt hoztak oda, hogy az öngyilkosság foglalkoztatja mindegyikőjüket, négyet már személy szerint ismertem ezek közül.

Az egyik diáklány például olyan erőteljesen meg volt bélyegezve a lelkiismeretében, hogy azt az igazságot sem volt képes elfogadni, hogy ő újjászületett. Ez a fiatal lány, amikor egy istentiszteleten voltunk, és a prédikálás után előszólították az üdvözölni vágyókat, ő is előrement.

És amikor megtudták, hogy a bibliaiskolánk a tagja, akkor majdnem kiestek a székből, hogy hogyhogy az üdvösségért jött elő? Végül is a professzorok egy tanácsa behívta őt egy beszélgetésre. Komoly bibliaiskoláról beszélek, olyan, mint egy egyetem. 2000 hallgatója van, és a hét 5 napján hosszú órákon át tanulmányozzák a Bibliát. Napi 4-5 órát kellett leülnünk.

Professzorom behívta őt, és megkérdezte, hogy elfogadod Istennek az Igéjét, hogy újjá vagy születve? Azt mondta, hogy nem tudja elfogadni. Válasz az volt, hogy akkor nem tudunk mit tenni érted, elküldték őt az iskolából. Mi egy *új szövetség* alatt vagyunk, ami az Apostolok cselekedeteivel indul.

A *kegyelem* Evangéliumával az embereknek a fő gondjuk az, hogy *visszaszaladnak* az Ószövetségbe, és onnan szedegetnek elő mindenféle törvénykezést, mintha az lenne az Újszövetség. A *kulcs*, a megoldás erre ott van, hogy ami az *Újszövetségben* nekünk *adatott*, azt képesek legyünk *elfogadni*, hogy az igaz a számunkra.

Innen is el kellett köszönnünk sokaktól, akikkel nem tudtunk egyezni ebben. Már azzal is bajuk volt, hogy miért tesszük ki a keresztet? Mondtuk nekik, hogy bizonyára valahova máshova jártok, nem ide. 7-8 év után vissza akartak jönni, de meg van bélyegezve a lelkiismeretük.

El kell fogadnunk, hogy *olyan Újszövetségünk* van, amelyben az *áldások*, az áldások, az áldások vannak, a *gyógyulás* van, az *örök élet* van benne, csak *jó dolgok* vannak benne! És az Úr Jézus Krisztus *véré megtisztított* engem, és ezért nincs kárhoztatás bennem.

Tehát, nem kívül való vagyok, aki betekint az áldásokba. Hogyha a törvénnyel kellene engem megmérni, hogy igaz vagyok-e, az azt jelentené, hogy nem születtem újjá, és nincs bennem üdvösség. A keresztényeknek semmi joguk nincs ahhoz, hogy *csűrök-csavarják* az Újszövetséget, és *belekeverik* a törvényt, és a törvénnyel akarják magyarázni azt.

Ez a fajta lelkiismeret-elpecsételés *kárhoztatást* hoz csak. Hogyan kell imádkozni: csak a térdeiden imádkozhatsz, csak böjtölve imádkozhatsz, így és úgy... És minden fajta törvényt tesznek rád, és egyre több törvény alá helyeznek.

Jézus azt szeretné, hogyha ezektől végre *szabadok* lennénk! Azért, mert a *vér* kifolyt értem, ezért a *bűn* többé nem probléma az életemben. Hogyha elvétek valamit, nem kell magamat fejbe vernem.

Mit kellene *megvallanom*? A bűneimet? Nem! Az a törvény alatt lenne. Amit meg kell vallanom, amit az *Ige ír*, hogy *Ő nem emlékezik* többé a bűneimről, hogy *nem számítja be* a bűneimet, hogy a szent *vér megtisztított*, és ezért tiszta vagyok ettől. Tehát amit meg kell vallanom, az Istennek az *ígérete*, hogy *Ő nem tulajdonítja* nékem azokat a bűnöket!

Ugyanis csakis a *kegyelem* képes engem *megváltoztatni*, és kivenni abból. Sem a törvény nem képes, sem a kárhoztatás, sem a büntudat nem képes, az visszakanyarít a törvényhez. Az én bűneimtől tehát *megtisztultam*, és *irgalmat* és *kegyelmet* fogadtam el az életemre. Hallelúja! Nagy Hallelúja!

Az egyik oka annak, hogy a keresztények nem képesek megharcolni a *hitnek a szép harcát*, és nem képesek *elfogadni a gyógyulásukat*, mert a lelkiismeretükben van valami *kárhoztatás*. Had magyarázzam el nektek.

Amikor Ausztráliában voltam, sok ellenségünk volt. A hit üzenetét *támadták*, a megigazulást támadták, hogy munkálkodni kell a megigazultságunkért. Ahogy beszélgettem vele, próbáltam elmagyarázni neki, hogy nem igazán arról van szó, hogy egy dologra rá lehetne mutatni, hogy ez téves – az *egész koncepció téves*. Pál ezt a világosságot hozza elő.

Ha ma odamész a *vallásosokhoz* Izraelben, és el akarod magyarázni, hogy nem kell körülmetélniük a gyermekeiket, akkor megköveznek téged. Ugyanis Pál ezt próbálta magyarázni nekik, hogy nem kell már alávetni magatokat a körülmetélésnek. Pál talán egy kicsivel több bölcsességgel élhetett volna.

Tehát nem a bűnről van szó, amit te elkövetsz, hanem a *büntudat*, ami terheli az embert, az *árt* az embernek. Ahogy az Úrban egyre korosodunk, idősebbek, felnőttebbek leszünk, úgy kellene egyre inkább *mentesen* élnünk a *betegségtől*.

Ezek a *téves* dolgok belénk kerülhetnek már kicsiny gyermekkorunktól kezdve, amik *nem egyeznek* a Bibliával, és amikor a megmérettetésre kerül a sor, mert meg kellene állnunk a hitünkben valamiben, akkor kiderül, hogy mennyi olyan dolog van bennünk, ami nem a bibliai megigazultságot támogatja.

Nekünk *gyarapodnunk* kell, és *irgalomra* van szükségünk, és a *kegyelemre* van szükségünk, hogy abban erősödjünk. Mindannyiunknak szükségünk van rá mindenben. A Bibliát olvasom, és a Bibliát nem én írtam. Tisztán mondja ezt a Biblia.

ZSIDÓ 7,12–17.

12. Mert a papság megváltozásával szükségképpen megváltozik a törvény is.

13. Mert akiről ezek mondatnak, az más nemzetségből származott, amelyből senki sem szolgált az oltár körül;

14. Mert nyilvánvaló, hogy a mi Urunk Júdából támadott, amely nemzetségre nézve semmit sem szólt Mózes a papságról.

15. És ez még inkább nyilvánvalóvá válik, ha Melkisédekhez hasonlóan támad más pap,

16. Aki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett.

17. Mert a bizonyágtétel ez: Te pap vagy örökké, Melkisédek rendje szerint.

Ez kijelenti, hogy a parancsolatok és a Mózesi *törvények eltöröltettek* az újnak az életbelépésével. Hogyan lehet? Ha valamit elhagytál, akkor nem lehet mondani, hogy az benned van. Akkor a Jézus és a Szent Szellem nincs benned. Mint ahogy a világban lévő törvényekre is így van.

Mielőtt elolvassuk, tudnod kell, hogy *Istennek a fia lettél*. Ha Jézust befogadtad, akkor az *örök élet* került a szívedbe. És a fizikai halálnál közvetlen, egyenesen *Őhozzá* költözünk, vagy az elragadtatásnál. Reméljük, addig itt is maradhatunk, *120 esztendő ígértetett* nekünk.

ZSIDÓ 7,18. AMPLIFIED

18. Ezért a korábbi testi parancsolat és rendelkezés eltöröltetik, annak erőtlen, eredménytelen és hasztalan volta miatt.

Nem volt haszna, ezért megszűnt és eltöröltetett.

ZSIDÓ 8,6.

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert – mármint Jézus –, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján kötöttetett.

ZSIDÓ 7,19–22.

19. Minthogy a törvény semmiben sem szerzett tökéletességet; de beáll a jobb reménység, amely által közeledünk az Istenhez.

A törvény nem volt képes egy jobb lelkiismeretet hozni nekünk.

20. És amennyiben ez nem esküvés nélkül történt, mert azok esküvés nélkül lettek papokká,

21. De Ő esküvéssel, az által, aki azt mondá néki: Megesküdött az Úr, és nem bánja meg, Te pap vagy mindörökké, Melkisédék rendje szerint.

Jézus örökké pap marad. Többé *nem jöhetnek az átkok*, ez azt jelenti.

22. Ennek megfelelően egy jobb szövetségnek lett kezesévé Jézus.

Tehát az Újszövetség az vagy tökéletesen megáll, vagy elbukik. Miért? De megáll, mert minden ígérete az *Isten részéről biztosított*, és nem az ember részéről. Mert az embernek semmit nem kell hozzá tenni ahhoz, hogy megálljon, mint ahogy az Ószövetség alatt cselekedni kellett azokat.

Nem lehet a kettőt keverni tehát. *Ószövetség* alatt *Istennek* is meg volt a köteles része, és az *embernek* is meg volt a köteles része. És az ember részéről *erőfeszítésekre* volt szükség ahhoz. Nekünk pedig most egy teljesen *bebiztosított szövetségünk* van, garantált Isten oldaláról, teljes mértékben.

Emberek vitatkozni akarnak velem, de a vita helyett *mélyedjenek bele* a tanításokba, mert a Bibliát fogják hallani. Nem ez az új, hanem az, amit eddig hirdettek. Az volt más, amit az Ige nem ír, mert az egy *keverék* volt. Ez pedig maga az Evangélium, ami mindig is így szólt.

ZSIDÓ 8,6–8.

6. Most azonban annyival kiválóbb szolgálatot nyert, amennyivel jobb szövetségnek közbenjárója, amely jobb ígéretek alapján kötöttetett.

7. Mert ha az az első kifogástalan lett volna, nem kerestetett volna hely a másodiknak.

Az ember nem volt képes arra, hogy *megtartsa* a szabályt, Isten képes erre egyedül.

8. Mert dorgálván őket, így szól: Ímé, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és az Izrael házával és Júdának házával, új szövetséget kötök.

Izraellel és Júdával volt Istennek az addigi összes *szövetsége*. Mi pedig ennek az új szövetségnek a *gyümölcsei* vagyunk, az *újjászületés* által. A Róma 11-ből kapsz erről megértést, hogy mi, a szelíd olajfára lettünk *beoltva*.

Mint ahogy egy másik fáról veszel egy hajtást, egy ágat és a törzsébe beoltod annak a fának. Mi *vadolajfa* hajtások voltunk és a szent *törzsbe lettünk* beoltva. Így lettünk szentek, mert hogyha a törzs szent, akkor a hajtások is szentek. Innen kapjuk az életünket. Ámen.

Tehát mi a *beoltott ág* vagyunk, nem az eredeti. Azt is mondja, hogy ne szomorkodjunk a zsidók felől, mert ők nem vesznek el, mert egy napon ők is mind megtartatnak. A lényeg, hogy mi oda be lettünk oltva.

ZSIDÓ 8,9–13.

9. Nem azon szövetség szerint, amelyet az ő atyáikkal kötöttem ama napon, amikor kézen fogtam őket, hogy kivezessek őket Egyiptomból, mert ők nem maradtak meg az én szövetségemben, azért én sem gondoltam velük, azt mondja az Úr.

A keresztyények mégis *belekeverik* a törvényt az életükbe. Azt mondja az Úr, hogy mivel ők nem maradtak meg benne, én is tovább mentem.

10. Mert ez az a szövetség, melyet kötök az Izrael házával, ama napok múltán, ezt mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő elméjükbe, és az ő szívükbe írom azokat, és leszek nékik Istenük és ők lesznek nékem népem.

Mit mond Isten? Hogy majd én megcselekszem. Én teszem ezt, és én, és én teszem ezt. És én megtanítom őket, senki más nem kell, hogy tanítsa őket. Talán egyetlen dolog marad nekünk, hogy mi mit tegyünk.

11. És nem tanítja ki-ki az ő felebarátját és ki-ki az ő atyjafiát mondván: Ismerd meg az Urat; mert mindnyájan megismernek engem, kicsinytől a nagyig.

Nem lesz szükség arra.

12. Mert megkegyelmezek álnokságaiknak, és az ő bűneikről és gonoszágaikról többé meg nem emlékezem.

Isten hazudna? Nem! Azt mondja, hogy *nem fogok emlékezni* többé ezekről, a te bűneidről. És *irgalmas* leszek hozzád. Egyetlen dolgot kérek tőled, mondja Isten, hogy *higgyél* ebben.

Mikor Pál tanítja őket, hogy Isten templomai lettetek, én leszek néktek Istenetek, mondja az Úr, és bennetek lakozom. Mondja a korinthusiaknak, akik azokat a dolgokat cselekedték. Arra hívta fel a figyelmüket, hogy nem tudjátok, hogy *Istennek a háza* lettetek?

Nem a törvényt hozta nekik, hogy mit szabad tenni, és mit nem, hanem felhívta a figyelmünket, hogy Isten azt *ígérte*, hogy én az Istenetek leszek, és bennetek fogok járni, és élni. Mit kerestek ott, annak a zürzavaros fergetegnek a közepén? Tehát az volt a hiánya a cselekedeteiknek, hogy *nem tudták*, hogy ők valóban *kik az Úrban*.

13. Mikor újról beszél, elavulttá tette azzal az elsőt; ami pedig megavul és megvénhedik, közel van az enyészethez.

Jézus ugye *megváltott* minket a törvény átkától? Akkor miért kellene, hogy az átkokat számlálgassuk? Nem vagyunk a törvény alatt, és a törvény átka alatt sem! Vagyis a lelkiismeretünkől, a tudatunkból, az Ószövetség el kellene, hogy jusson az enyészethez. És a bűntudatunknak is ugyanígy el kellene, hogy jusson az enyészethez.

Utána pedig az elmétekre, és a *szívetekre írok* majd, mondta Isten. Bizzál bennem jobban, mint magadban, mondja ezzel. Az összes többi a te törekvésed lenne, hogy te mit tudsz cselekedni annak érdekében, hogy magadat igazzá tedd.

Amit az Ószövetségben már előre jelzett Isten, hogy az majd jön, abból olvasunk most.

JEREMIÁS 31,34. 33.

34. És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkekről többé meg nem emlékezem.

Ugyanezt írja, mint amit az előbb olvastunk az Újszövetségben.

33. Hanem ez lesz a szövetség, amelyet e napok után az Izrael házával kötök, azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívükbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.

Hallelujákat zengünk! Mégis az emberek javarésze jobban szeretne a saját *bűnnel terhelt* lelkiismeretével boldogulni valahogy, mint egyszerűen *megbízni Istenben*, hogy ezt mondta. Az Úr elé járulnak, és újra említik a rossz cselekedeteiket, és hogy csak egy kis féreg vagyok a porban, mondod az Úrnak.

EZÉKIEL 11,19–20.

19. És adok nékik egy szívet, és új szellemet adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testükből, és adok nékik hússzívet;

20. Hogy az én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizték és cselekedjék azokat, és legyenek nékem népem és én leszek nékik Istenük.

Látod-e, hogy Isten mit tervezett? Egy teljesen *új Evangéliumot* hozott elő, teljesen új szemlélettel és felfogással.

EZÉKIEL 36,25–27.

25. És hintek reátok tiszta vizet, hogy megtisztuljatok, minden tisztátalanságotoktól és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket.

Olvassuk a Zsidó levélben a *meghintést*, hogy a meghintés által *tisztává* lettünk.

26. És adok néktek új szívet, és új szellemet adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet.

Egy új szív, egy *új szellem* adatott nekünk, örök élettel ebben az új szellemenben.

27. És az én szellememet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolataimban járjatok és az én törvényeimet megőriztétek és betöltsétek.

Ez nagyon jó. Hallelúja! Az egyik kedvencem János 1. levelében van, és nézzük meg ott, mit mond János.

1JÁNOS 3,1–3.

1. Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt.

2. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy amikor Ő megjelenik, hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk Őt látni, amint van.

Most Isten *fiai* vagyunk.

3. És akiben megvan ez a reménység Őiránta, az mind szent tisztaságot ölt magára, amiképpen Ő is tiszta. Hallelúja!

1JÁNOS 5,18.

18. Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik; hanem aki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt.

A *belső emberről* beszél, aki tiszta. Amit mond a 3. fejezet 2–3. versekben, hogyha úgy *tekintesz magadra*, mint Istennek a *gyermekére*, és Istennek a *fiára*, akkor az a *tisztaság*, ami a szellemedben van, azt *fel fogod öltetni a lelkedre*, és gondolataidra is, és így *tisztítod meg* magad.

1JÁNOS 3,8–9.

8. ...Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.

9. Senki sem cselekszik bűnt, aki az Istentől született, mert benne marad az Ő magja; és nem cselekedhetik bűnt, mivelhog Istentől született.

Megint a *szellemről* beszél, a *belső emberről*, nem a *külső emberről*. Nem a lélekről, nem az érzelmeinkről, nem a hústestről. A lényünknek ezek a részei úgy kerülnek *kormányzás alá*, hogy a szellemünkben elegendően *felnövekszünk*, hogy képes legyen onnan irányítani a *külső embert*.

1JÁNOS 3,10.

10. Erről ismerhetők meg az Isten gyermekei és az ördög gyermekei: aki nem az igazságot cselekszi, az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát.

Az *ördög gyermekei* hogy ismerhetők fel? Arról beszél, akik *nincsenek újjászülve*. Aki nem az igazságot cselekszi az egy sem az Istentől való, és az sem, aki nem szereti az ő atyjafiát. Ugye írja azt a...

2KORINTHUS 5,21.

21. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazságává tétessünk Őbenne.

Tehát Isten tett minket azzá. Azért *evangelizálunk*, hogy az emberek megismerjék ezt az *igazságot*. Isten úgy tekint rájuk, hogy azok *kint a világban* nem az Ő gyermekei, még nem Ő az Atyjuk. Isten *gyermekeinek* az Atya Isten lett az Atyjuk, és Jézus pedig a *Főpapjuk* lett.

Ha leülsz és így elolvasod az 1Jánost, akkor tisztán fogod azt látni, hogy *Jézus* akar az életed *Ura* lenni. Ő akarja az életedet *irányítani* a Szelleme által, és azt akarja, hogy *gyarapodó* legyél, az Ő *tervei* szerint. Ez teljesen tiszta. Ő, a mi Urunk.

A bűn zsoldja halál, valaki ezt prédikálja. Ez *nem ránk vonatkozik*, mert nem az ördög gyermekei vagyunk. Ahogy már magyaráztam máskor is: legyen most a London városa a *bűn* városa (ami bűnt jelképezi) és itt nálunk pedig az *élet* Budapesten. Ha te az ördögnek a gyermeke vagy, és a bűn börtönében vagy bezárva, és ott *befogadod az örök életet*, akkor *átkerültél* abban a szempillantásban Budapestre, az élet városába.

Pesten csak *újjászületettek* élnek, Londonban pedig a még újjá nem születettek. Ott a bűn való probléma, mert ők az ördög gyermekei. De most már ebben a házban laksz, az *Úrnak a házában*, ahol az Úr gyermekei laknak. És még mindig ott vannak a *bűn cselekedetei* az életedben, de már *nem* az ördög gyermeke vagy.

Mert most már egy *új házhoz* tartozol, a Sion hegyéhez tartozol. Már nem Londonban tartózkodsz, már nem az ördög gyermeke vagy. Tisztán lehet ezt érteni. Az érzelmeink ugyanazok maradnak attól, hogy újjászülettél. Naponta egy liter fagylaltot akarsz majd enni, és így tovább, amit szerettél eddig...

A *kegyelmet* kell elvenned ezekre, hogy ezekből *ki tudj jönni*. Ezt a kegyelmet, amit Isten rád *kirendelt*, hitben tudod elvenni. A *hited* nem fog felébredni, felkelni benned, ha kárhozát alatt, *bűntudat* alatt tartod a szívedet.

Láttad már a kutyát, mikor a saját farkát kergeti? Nem jut előbbre szegény. Ugyanígy van a keresztyén, aki a *törvényben* gondolkodik. Senki nem változik meg általa, mindenki *csecsemőkorban* marad. Nem növekszenek fel. Azt az *örökséget*, amit Isten nekik szánt, azt nem tudják elvenni.

A szemben van gyógyító kenet. A Szent Szellem sokkal többet szeretne elvégezni közöttünk. Így szabaddá leszünk. Tudom, hogy nehéz néhányatoknak ez, mert ez egy másfajta Evangélium. Ez a *kegyelem Evangéliuma*.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,24.

24. ... melyet vettem az Úr Jézustól, hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének Evangéliumáról.

Az az Evangélium, amit mi hirdetünk, az a *kegyelem Evangéliuma*. Pál ezt *kijelentés* útján vette Istentől. Jézus mindezt *megszerezte* nekünk. Jézus tisztít meg engem, az Ő *örök vére*, mert az nem emberi vér volt, az Isten vére volt. *Tökéletes* volt ez a megváltás munkája. *Bevégeztetett*, nincs más hátra, csak az, hogy a *Szellemet* kövesd.

Neki szüksége van ránk, hogy *hirdessük* az igazságot. Főleg az utolsó napokban, ahol vagyunk. Sokaknak *újjá kell születni*, és az *elménket* meg kell *újítani*, az a mi köteles részünk. Az elmét, hogy másképp *gondolkodjunk*, és sok-sok csodát fogunk látni, ahogy növekszünk benne. Ugye Istennek nincs más, csak az embereket tudja használni a Gyülekezetben.

Pénteken, ha nem lett volna velünk az az óriási csapat, egy kiváló segítő csapat, akkor nem született volna ennyi ember újjá. Legalább 200 újjászületettből a fele a *csapatmunka* egyesével végzett része volt.

Kimentek mindenfelé, és elvették azokat az ördögtől, akiknek a szívük nyitva volt. Legalább 30-40 ember született újjá alkalmanként, akik arra jártak, azok. Óriási és jó munka volt. *Bátorrá* tesz minket az Úr, mint az ifjú oroszlán, olyan bátrakká tesz.

Be se álltak a sorba, nem is érdekelte őket, hogy ott mi folyik, de mégis, mivel arra mentek el, csak a közelben, már meg volt a *lehetőség* arra, hogy *újjászülessenek*. Az Úr nagyon örül ennek.

Ettől még az *evangelizáció* ott folyt, hirdettük az Igét, de volt egy háttérmunka, egy kiváló *háttércsapattal*. Később aztán össze lehet gyűjteni őket, amikor jobban figyelmeznak az Úr Igéjére, és tarthatunk egy-egy összejövetelet a számukra, ha már újjászülettek.

Találtunk egy települést, ahol az illető 21 évvel ezelőtt, amikor arra jártam, akkor azon az egy alkalmon meggyógyult. Két ilyen is találtunk. A mai napon is egészséges. Ez most *ajtót nyitott* arra, hogy ott most újra evangelizálhatunk.

Dicsőséget és hálát adunk Istennek. Ámen.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.